

М ЖДРИЯТЪ КАДИЯ

(Арабска приказка).

Преди да тръгне за далеченъ пжтъ, единъ багдатски търговецъ предаде на единъ свой приятелъ — златаръ кесия съ хиляда жълтици и го помоли да му пази паритѣ, докато се върне въ Багдаты.

Следъ една година търговецътъ се върна отъ пжтъ и поиска отъ златаря кесията си съ жълтицитѣ. Златарътъ, обаче, отказа да е получилъ отъ него пари и дори го наруга. Търговецътъ тогава отиде да се оплаче отъ измамника на кадията и да потърси правда.

— Ти си много по-почтенъ, отколкото съобразителенъ, — каза му кадията. — Какъ си могълъ да повѣрвашъ така слѣпо на единъ човѣкъ. Трудно ще бжде да накараме тоя нехранимайко да ти върне паритѣ, които си му повѣрилъ безъ свидетел и безъ нѣкакъв документъ.

Все пакъ, ще се опитамъ да ти помогна, доколкото ми е възможно. Иди отново при златаря и опитай се съ добри думи да го накарашъ да ти върне паритѣ, но не му казвай, че си билъ при мене и ела утре тукъ по същото време.

Търговецътъ постъпи както го посъветва кадията, но, вмѣсто кесията съ жълтицитѣ, получи само ругатни и заплашвания. Докато тѣ все още се разправяха, дойде чаушинътъ на кадията и покани златаря да тръгне съ него. Златарътъ го последва загриженъ.

Кадията прие златаря много любезно, въведе го въ своята най-хубава стая и го почерпи съ сладкиши. Презъ време на разговора, кадията на нѣколко пжти му каза, че е чувалъ да се говори за него въ Багдаты като за най-почтенъ занаятчия